

ÜLESTÕUSMISAJA VII PÜHAPÄEV C AASTAL

(Esimene lugemine Ap 7:55-60)

Lugemine Apostlite tegude raamatust:

Kui Stefanos, täis Püha Vaimu, üksisilmi taeva poole vaatas, nägi ta Jumala auhiilgust ja Jeesust seismas Jumala paremal käel, ning ta ütles: “Vaata, ma näen taevaid avatuna ja Inimese Poega seismas Jumala paremal käel.” Aga rahvahulk tõstis seepeale kisa, ja nad katsid oma kõrvad kinni ning söötsid nagu üks mees tema kallale. Nad ajasid ta linnast välja ja hakkasid teda kividega surnuks viskama. Aga viskajad panid oma riided maha ühe noormehe jalgade ette, kelle nimi oli Saulus. Ja nad viskasid Stefanost kividega, Stefanos aga palvetas: “Issand Jeesus, võta minu vaim vastu.” Ta langes põlvili ja hüüdis valjusti: “Issand, ära arva seda pattu neile süüks!” Ja kui ta seda oli öelnud, heitis ta hinge.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 97:1-2. 5-6. R:1a & 9a)

R: Issand Jumal valitseb kogu maailma üle.

Issand on kuningas – hõiska, maa!

Rõõmustagu rohked saared!

Pilved ja pimedus on tema aujärje ümber,

õigus ja õiglus on tema aujärje alus.

R:

Mäed sulavad nagu vaha Issanda palge ees,

kogu maailma Issanda palge ees.

Taevad kuulutavad tema õiglust,

kõik rahvad näevad tema kirkust.

R:

(Teine lugemine Ilm 22:12-14. 16-17. 20)

Lugemine püha Johannese ilmutuse raamatust:

Mina, Johannes, kuulsin häält, mis ütles mulle: “Vaata, ma tulen varsti, ja mu autasu on ühes minuga ja ma tasan igapähele tema tegude järgi. Mina olen A ja O, esimene ja viimne, algus ja lõpp. Õndsad on need, kes on pesnud oma rõivad, et neil oleks õigus süüa elupuust ja meelevald väravast

linna sisse tulla. Sest mina, Jeesus, olen saatnud oma ingli, et ta kuulutaks teile seda, mis kirikusse puutub. Mina olen võsu Taaveti tüvest, tema järeltulija, särav koidutäht.” Aga Vaim ja pruut ütlevad: “Tule!” ja kes seda kuuleb, üteltu samuti: “Tule!”, ja kes tunneb janu, see tulgu, kes tahab, see ammutagu eluvett tasuta. Tema, kes ta sellest tunnistab, ütleb: “Tõesti, ma tulen varsti!” Aamen.
Tule, Issand Jeesus!
See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Jh 14:18)

Halleluuja. Mina ei jäta teid vaeslasteks,
mina tulen tagasi ja teen rõõmsaks teie südame. Halleluuja.

(Evangeelium Jh 17:20-26)

Lugemine püha Johannese evangeeliumist:

Viimsel õhtusöömaajal tõstis Jeesus oma silmad taeva poole ja palvetas: “Püha Isa, ma ei palu sind ainuüksi oma jüngrite eest, vaid ka kõikide eest, kes nende sõna kaudu minusse uskuma hakkavad, et nad kõik oleksid üks, nii nagu sina, Isa, oled minus ja mina sinus, ning et maailm võiks uskuda mind sinu poolt läkitatud olevat. Ja kirkuse, mille sa andsid mulle, olen mina neile andnud, et nemadki oleksid üks, nii nagu meie oleme üks – mina neis ja nemad minus, et nende ühtsus oleks täiuslik ja maailm mõistaks, et Sina oled minu läkitanud ja armastad neid samamoodi, nagu sa oled mind armastanud.

Isa, ma tahan, et need, kelle sina oled mulle andnud, oleksid seal, kus olen mina, ja võiksid näha seda kirkust, mille sina oled mulle andnud, sest sa oled mind armastanud enne maailma rajamist. Õiglane Isa, maailm ei ole sind tundnud, aga mina tunnen sind ja nemad on ära tundnud, et sina oled minu läkitanud. Neile olen ma sinu nime teatavaks teinud ja ilmutan üha, et armastus, millega Sina oled mind armastanud, oleks neis, ja et mina oleksin nendes.”

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad: “Kopikas kopika kõrvale, nii kasvab jõukus!” kõlas muistne, veel tsariajast pärit kõnekäänd. Jõukuse kasvu allikana nägid vaesemad inimesed ennekõike kokkuhoidlikkust: “Jõukus tuleb kõhu kõrvalt,” nagu kõlas teine rahvatarkus. Rikkaks sel menetlusel päris otse muidugi ei saadud – paremal juhul motiveeris see enesedistsipliini, halvemal juhul aga muutus mõttetuks ihnuks, mille kohta on vanemas eesti kirjanduses värvikaid näiteid. Kõhu kõrvalt kokku hoidmisega rikkusid aga nii mõnedki rikkaks saamise asemel ainult oma tervise.

Rikkuse tekkimisel on tegelikult hoopis teised mehhanismid: osta odavamalt, müü kallimalt; mõtle välja midagi uut, loo inimestele kujutluspilt, et neil on seda väga vaja, ja et ilma mitte kuidagi ei saa, reklaami seda nii laialt kui suudad ja pane oma tootele soolane hind; oska müüa unistust, mitte kaupa... Ning mis kõige tähtsam: pane teised inimesed enda jaoks tööle. Kokkuvõttes näib nii, et päris ilma pettuseeta ikka rikkaks ei saa.

Seega on maise maailma probleem ennekõike selles, kuidas ühest saaks mitu ja vähesest palju. Jeesus aga ütleb: “Püha Isa, ma ei palu sind ainuüksi oma jüngrite eest, vaid ka kõikide eest, kes nende sõna kaudu minusse uskuma hakkavad, et nad kõik oleksid üks, nii nagu sina, Isa, oled minus ja mina sinus.” Võibolla tasuks meilgi mõelda sellele, kuidas saaksime hoopis liikuda paljust vähesema poole, et kõik oleks üks. Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, kunagi sai maailm alguse. Justkui ühest punktist, eimillestki – täpsemalt, inimesele täiesti teadmatust, uurimatust ja arusaamatust energiaressursist – sai meie universum alguse ja sisenes olemisse. Aastamiljardite pärast tõusis sellest maailmakõiksusest esile mõtlev olend, kes hakkas küsima oma päritolu ja oma olemise mõtte järele.

Niisiis, mis on meie maailma alguspunkt, küsib inimene, ja teda huvitab siin vaid üksainus ja selge vastus. Paraku peab ta endale tunnistama, et kõige alguses seisab ju eimiski, mis enne maailma loomist pidi olemas olema ja millest midagi tekkida sai. Just selles ettekujutuses sisalduv paradoks haarab kinni Jeesuse sõnasabast: “Ja kirkuse, mille sa andsid mulle, olen mina neile andnud, et nemadki oleksid üks, nii nagu meie oleme üks.”

Alguspunkt pidi olema üks, ning Jeesus annab mõista, et ka lõpp-punkt jõuab tagasi ühte ja üheks – eimiskini, mille tagant avaneb see kõige miskimate miskim, teine reaalsus teistsuguse, polaarsusteta matemaatikaga. Maise maailma vastuoludel põhinevad spiraalsed saatusevood peavad suubuma kord tagasi igavesse tasakaalu sümmeetriasse, mille dünaamikat pole võimalik kirjeldada siinilmsete võrdluste kaudu.

Nii keskendub kogu evangeeliumi sõnum üksolemise ja ühekssaamise ümber. Kõigepealt on inimene ise seespidi üks, üks teadvus, üks mõistus, üks tahe ja üks väljavaade igavesele elule. Kuid ainult enesele keskendunud isikud ei moodusta hästi toimivat ühiskonda: teiste inimestega üks olemine nõuab ka teistsugust ellusuhtumist. Esiteks: ela ise nii, et sa teistel elada lased. Kuid teiseks: ära lase endale liiga teha, ära saa teiste kuritegeliku fantaasia ohvriks, samas ära takista nende arenguid heas suunas.

Armsad õed ja vennad, seda tasakaalu isikliku ja ühiskondliku vahel peame meiegi otsima nii iseenda, oma ligimese kui kogu maailma jaoks. Peame lihtsalt hästi ära kasutama võimalused, mis saatus on meie kätte usaldanud, et elada harmoonias nii iseenda kui inimestega enda ümber.

Sama loogika järgi kulgevad ka meie isiklikud pingutused: me ei tohi end üle koormata – ei töö ega puhkusega, usalduse ega usaldamatusega, käsutamise ega kuulekusega, rikkuse ega vaesusega. Lõpliku lahenduse saame siis jätta südamerahuga Jumala õigluse ja armastuse hooleks. Aamen.